

Publicerad 2011-11-30 12:01 av Algotezza

Ligger dikt an verkligheten

Ordlöshet

En ordlös känsla, en inre visshet,
att… men sedan intet mer.

Tonerna ropar mitt hemliga, utsägliga namn
i tystnaden mellan dem,
det namn blott Den Högste känner.

Ty det är Han som talar i tystnaden.
han som är den tysta närvaron,
den närvarande tystnaden,
ljuset bortom mörkrets avgrund.

Hjärtat som slår.
Ljudet från en vandrares steg.
Cirklar som blir spiraler.

Allt utgår från dig och återvänder till dig.
Du som är jag,
ty jag är din spegling och du min.
Jag ser mig i dig som du ser dig i mig.

En ordlös visshet,
en inre känsla
att… och sedan ALLT!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Algotezza med Poeter.se id #2040 innehar upphovsrätten